

عنوان مقاله:

تبیین و سنجش شاخص های مکانی - فضایی تاب آوری شهری در مواجهه با سیلاب؛ مطالعه موردی: شهر بابلسر

محل انتشار:

فصلنامه شهر ایمن، دوره 5، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

الهام رضائیان کله بستی - دانشجوی دوره دکتری؛ گروه شهرسازی؛ پردیس علوم و تحقیقات واحد آیت الله آملی؛ آمل؛ ایران.

حسین کلانتری خلیل آباد - استاد تمام جهاد دانشگاهی؛ دانشگاه آزاد اسلامی واحد آیت الله آملی؛ آمل؛ ایران.

مریم رزقی - مربی، گروه شهرسازی؛ پردیس علوم و تحقیقات واحد آیت الله آملی؛ آمل؛ ایران.

خلاصه مقاله:

امروزه دیدگاه غالب از تمرکز بر روی صرفا کاهش آسیب پذیری به افزایش تاب آوری در مقابل سوانح تغییر پیدا کرده است. هدف از پژوهش حاضر تبیین شاخص های مکانی - فضایی تاب آوری شهری در مواجهه با سیلاب در شهر بابلسر می باشد. روش شناسی تحقیق کیفی مبتنی بر تحلیل مضمون است و جامعه آماری در بخش کیفی و کمی را مدیران دارای سوابق دانشگاهی و اجرایی و کارشناسان شهری تشکیل داده اند. حجم نمونه در بخش کیفی با رسیدن به اشباع نظری (معادل ۱۵ نفر) بوده و در بخش کمی حجم نمونه ۳۰ نفر از کارشناسان و متخصصان در شهر بابلسر که در زمینه سیلاب و مسائل مرتبط به شهر متخصص بوده اند را شامل شده است. پس از تبیین شاخص ها، با استفاده از آزمون فریدمن در نرم افزار SPSS شاخص های حاصل اولویت بندی شده و با استفاده از آزمون تی تک نمونه ای، شهر بابلسر از لحاظ تاب آوری مکانی - فضایی مورد سنجش قرار گرفت. یافته های حاصل از بخش کیفی و مطالعات نظری نشان داد که معیارهای تاب آوری مکانی - فضایی شامل تنوع، ارتباط، افزونگی، استحکام و مدیریت بحران بوده است. نتایج حاصل از بخش کمی به لحاظ اولویت بندی شاخص ها نشان داده است که شاخص حرائم شهری در اولویت اول، شاخص مقاومت سیستم ساخت راه ها و پل ها در اولویت دوم واقع شده اند. همچنین نتایج حاصل از آزمون تی تک نمونه ای نشان داده است که تاب آوری مکانی - فضایی شهر بابلسر در مواجهه با سیلاب با میانگین ۳.۶۰ و ارزش ۳.۰۹، t در وضعیت مناسبی بوده که نشان از تاب آوری نسبتا بالای شهر بابلسر در برابر سیلاب می باشد.

کلمات کلیدی:

تاب آوری شهری، سیلاب، شاخص های مکانی - فضایی، بابلسر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1920468>

